

Hányadik köztársaság is?

2011 április 18. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kik írták át történelmünket 1948 után és milyen szándékkal? Milyen történetírók hazudták 1918 októberét–novemberét Károlyi Mihály-féle köztársaságnak, amelyet egy agresszív kisebbség, az Oroszországból pénzelt bolsevisták kiáltottak ki az els? világháborút követ? társadalom tehetetlensége folytán.

Nem szabad választás szüntette meg a királyságot, a parlamentarizmust, hanem egy elfuserált arisztokrata lepaktálása Kun Béláékkal, aminek az els? proletárdiktatúra és Magyarország darabokra hullása lett az eredménye. Köztársaságról szó sem volt, csak a szovjet megszállás után, 1945-t?l beszélnek jogfolytonosságról, a második köztársaságról.

De milyen jogfolytonosság volt az a választás, amely szovjet fegyverek árnyéka alatt történt, és ennek ellenére a polgári oldal, a kisgazdák, a kereszténydemokraták, a szociáldemokraták Kéthly-szárnya egyre-másra nyerte a választásokat a csaló, kékcédulás kommunistákkal szemben? Végül a terror, a kivégzések, a koncepciós, törvénytelen eljárások, a súlyos börtönbüntetések térdre kényszerítették a h?sies, Magyarország megmentéséért küzd? polgári-keresztény alsó-, közép- és fels?osztályt, a többmilliós gazdálkodó parasztságot, az értelmiséget. Innent?l kezdve elgondolkodtató, hogy a baloldal egyes képvisel?i milyen alkotmány elvesztését siratják, egyesek milyen köztársaság elnevezésének elt?nését fájlalják, amikor egyébként továbbra is köztársaság maradunk az új alkotmány szerint is, csak éppen Magyarország megnevezéssel. Erre az alkotói munkára, az új alkotmány elfogadására valóban a többség, a szabad választói akarat kétharmada adott felhatalmazást.

Valószín?leg történelemkönyveink jelent?s részét újra kell írni, amelyben a levéltárak mélyén fekv? valódi dokumentumok, a történelmi valóság szerepelne. Ez talán a legnagyobb adóssága a hazai oktatáspolitikának. Mert el?bb-utóbb nemcsak itthon, hanem a szomszédságunkban él? fiatal államalakulatokban is átírják több mint 1100 éves történelmünket.

Miért baj, ha az alaptörvény a Nemzeti Hitvallással kezd?dik, azzal, hogy hangsúlyozza a nemzeti összetartozást, s kimondja: tiszteletben tartjuk történeti alkotmányunk vívmányait és a Szent Koronát. De tartalmazza azt is az alaptörvény – amit Balsai István, az Országgy?lés alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának elnöke nyilatkozott a Demokratának –, hogy a diktatúra pillérét képez? 1949-es kommunista alkotmány jogfolytonosságát nem ismerjük el, s benne szerepel az 1990-ben alakult els? szabad országgy?lés döntésének szelleme, miszerint a mai szabadságunk a világkommunizmust halálra sebz?, 1956-os forradalmunkból és szabadságharcunkból sarjadt

ki.

Persze, hogy ez csípi a hazához laza gyökerekkel köt?d? baloldal egy részének szemét. Az is csípi a szemüket, amit a ,,Drága B…” írt nemrégiben a Népszavában, hogy itt van az újkeresztény kurzus, a nemzeti jó- és nagylét ábrándos álma. Mi a baja a kereszténységgel a nevezett úrnak? Csak nem azt akarja mondani, hogy többet ártott, mint használt hazánknak és Európának a kereszténység? Miközben számos balliberális történelmietlenül a horthyzmus visszatértével fenyeget?zik. Istenemre mondom, a múlt század ötvenes évekbeli Szabad Nép legdurvább hagyományait elevenítik fel szellemiségükkel.

De nincs is mit csodálkozni ezen, amikor önjelölt vezérük, Gyurcsány Ferenc a hét végén az új alkotmány ellen tüntetett, s vagy tizenkétszer mondta, hogy elárulták a köztársaságot. „Nem lesz bocsánat” – fenyeget?zött. Ismerjük a módszereit, nem kívánjuk vissza. Amúgy se a köztársaságot védje, hanem Magyarországot azoktól az elvbarátaitól, akik szünet nélkül befeketítik, lejáratják belföldön s külföldön egyaránt a magyarságot. Nem is tudom hová tenni ?ket. Mindenesetre módszereik nem különböznek Kun Béláék, Jászi Oszkárék vagy Károlyi Mihályék tevékenységét?l, akik a múlt század húszas éveiben nem tettek mást külföldön, mint ébren tartották a Magyarország elleni gy?löletkampányt és a trianoni békediktátum jogosságát. Ez a szellemi rokonság határozza meg a jelenlegi baloldal egyik, militáns részének a magatartását.

A hazai balliberális oldal jobbik felének ezzel a romboló hagyománnyal szakítania kellene. Szili Katalin és hívei már megtették az els? lépést. Ez az egyetlen lehetséges irány, amely a nemzeti összetartozást megteremtheti jobb- és baloldalon egyaránt. Mert akik ma támadják, elutasítják az új alkotmány elfogadását – saját elhatározásukból részt sem vettek ebben a munkában –, azok nem mást támadnak, mint paragrafusokba öntött végs? önállósodásunkat, függetlenségünket, szabadságunkat.
A köztársaság utáni hangos ordibálás csak ürügy a lényeg elfedésére. ?k nem köztársaságot, alkotmányban biztosított jogokat, függetlenséget akarnak, hanem gyarmati függ?ségben szeretnék tartani népüket.
Stefka István, magyarhirlap.hu

Ajánló